

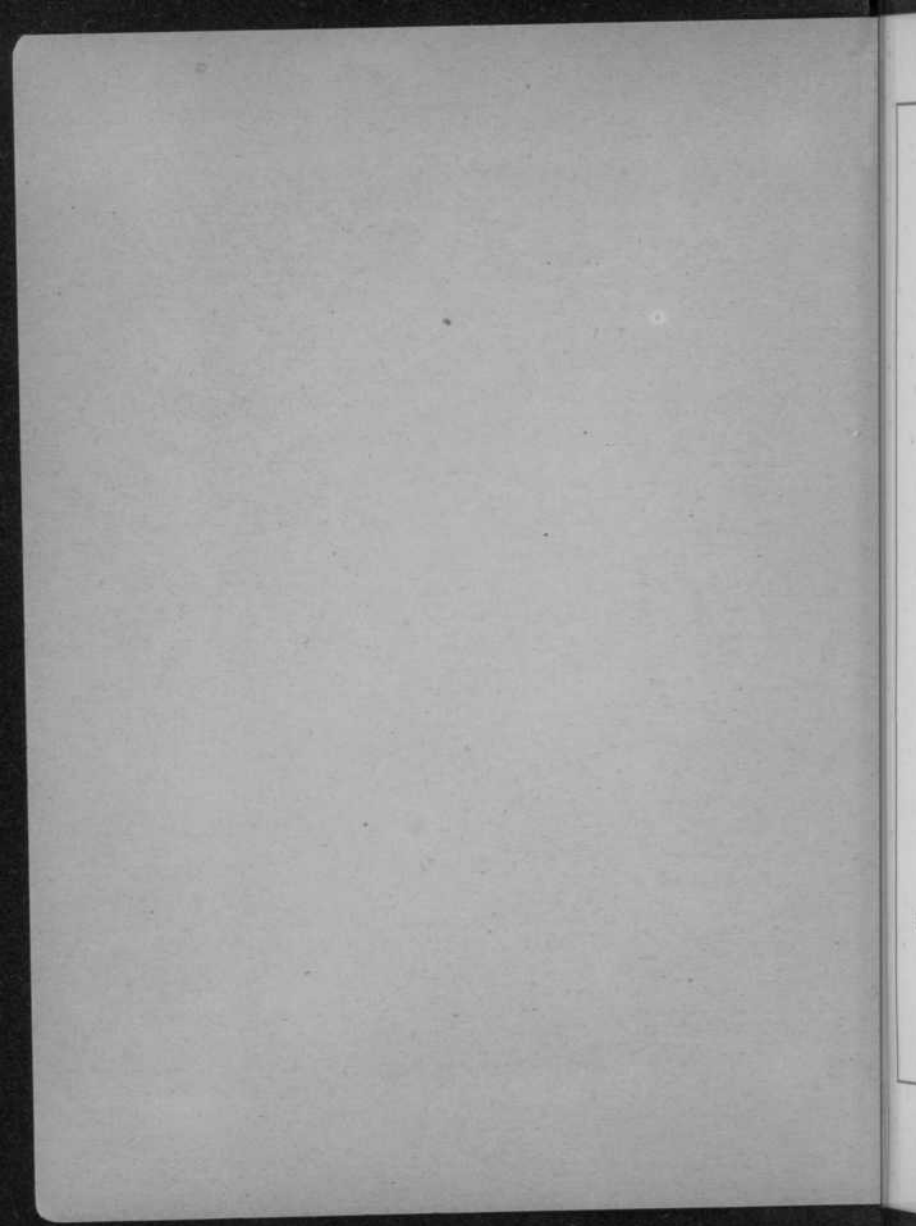
LIEDEREN LEEFT!

UITG. VAN DEN NED. BOND
VAN VOLKSHUIZEN

kw BT 59562

Latta H
elder

Petta Falders

P. hoortman hache 1/2

Amsterdam 7.

LIEDEREN LEEFT!

UITGAVE VAN
DEN NEDERLANDSCHEN BOND VAN VOLKSHUIZEN
SECRETARIAAT: BRINK 7 - ROTTERDAM

P. [cc 1931]

INHOUD.

Inhoud naar den eersten regel van het lied.	Waar de pianobegeleiding te vinden is:
1. De deuren open	Bij het secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
2. Liederen, oud als het volk is ...	Zie blz. 3.
3. Een lied een lied, door stad en straat	Volkszangdag 1926. Uitg. J. P. I. Brouwer. Wilhemina-park 150, Breda.
4. Hoort de klokken! hoort ze luiden!	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
5. Waar de harten zich verbinden	Fidelitas. Uitg. Globusverlag Berlin, West 66. (Bruder, reicht die Hand zum Bunde).
6. Ons is uit licht en kracht geboren	Zie blz. 9.
7. Wij hebben ons verbonden	Julius Röntgen. Op. 82.
8. Morgenrood, uw heilig gloeien ...	Gemaakt voor koorzang.
9. Breek uit wat door ons wordt gewild en gevoeld	Gemaakt voor koorzang.
10. Jong is ons harte	Liederenbundel van den V. C. J. B. 1e deel.
11. Komt mee, naar de bosschen ...	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
12. Wij wand'len zingend door het land	Liederenbundel van den V. C. J. B. 2e deel.
13. Ons stroomt nog frisch	Zie blz. 19.
14. Op, makkers, op	Onbekend.
15. Over de landen	Onbekend.
16. Hoe schoon de morgendauw ...	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
17. De zon gaat op	Oude en Nieuwe zangen. M. v. Woensel-Kooy. Uitg. Bredee, Rotterdam.
18. Als je maar altijd de lente hoort zingen	Liederenbundel van den V. C. J. B. 2e deel.
19. Ieder jaar opnieuw geboren ...	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
20. Den Mey die is gheplant	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
21. Ziet, hoe strak de vrije wolken	Liederenbundel van den V. C. J. B. 1e deel.
22. Sijt vrolic	Oude en Nieuwe zangen. M. v. Woensel-Kooy. Uitg. Bredee, Rotterdam.
23. Gouden Melzon straalt over d'aarde	zie blz. 31.

Inhoud naar den eersten regel van het lied.

Waar de pianobegeleiding te vinden is:

24. O looverlust, o zonnetij	Oude en Nieuwe zangen. M. v. Woensel-Kooij. Uitg. Bredee, Rotterdam.
25. Weer zwelt de knop	zie blz. 33.
26. Goud op de wegen	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
27. Fier en stil te bloeien	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
28. Hoog en eenzaam aan de stranden	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
29. Zeg, ken je het lied van de brallende zee	Voor zingend Nederland.
30a. Holland, ze zeggen	Uitg. De Nieuwe Muziekhandel, A'dam.
30b. Holland, ze zeggen	zie blz. 39.
31. Polder met jouw witte wegen ...	zie blz. 41.
32. Dit is geluk te noemen	De volkszanger Iste reeks van J. P. J. Wierds.
33. Ijle dravik	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
34. Heerlijke Terwe	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
35. Wij zingen een lied van de velden	zie blz. 48.
36. Wij willen zijn als 't Zonnelicht	Volkszangdag 1927. Uitg. J. P. I. Brouwer, Wilhelminapark 150, Breda.
37. Houd zonne in 't hart	zie blz. 51.
38. Laat af van strijden	3 liederen H. C. van Oort. op. 39. Uitg. Hupfeld, Amsterdam.
39. Ik loop voor nieuwe vreugd bereid	L. F. Brandts-Buys, Velp (Geld.).
40. Wie wand'len wil	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
41. Dichter bij de bosschen	de Bunjellederen 1e deel H. C. van Oort op. 25.
42. Zie, hoe de morgenzon rijst aan de kim	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
43. We trekken met de makkers uit	6 Padvindesliederen 1e bundel. Uitgave N. P. V.
44. Geef 'm een zetje	6 Padvindesliederen 1e bundel. Uitgave N. P. V.
45. Hoort, zegt het voort	6 Padvindesliederen 2e bundel. Uitgave N. P. V.
46. Wanneer de dag geëindigd is	eigen uitgave N. P. V.
47. Daalt uit Uw burchten	6 Padvindesliederen 1e bundel. Uitgave N. P. V.
48. Maertjen, Minneken	Zoo zingt Holland. Liederensbundel voor den Nederlandschen Volkszang. Uitg. Hupfeld, A'dam en Den Haag.
49. Een vogel, een vogel	Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
	zie blz. 71.

Inhoud naar den eersten regel van het lied.

- 50. De dag door Uwe gunst ontvangen
- 51. Rust, mijn hand
- 52. Laat heel de wereld zinken ...
- 53. Als in het nachtelijk duister
- 54. Door heel den omtrek melden
- 55. Achter gouden Wolkgordijnen...
- 56. Daar ginder al over de heide
- 57a. O de bruine, de geurige, zonnige hei
- 57b. O de bruine, de geurige, zonnige hei
- 58. Nu weer de herfst
- 59. Het oude, dollé jagen
- 60. Op de vliegende vaart van den Oostenwind
- 61. Ijs op het water
- 62. Wij vlokjes
- 63. Het klinkt e klee klee klokske
- 64. Kerstklokken luiden de wereld rond
- 65. Daar is een kindetje geboren op d'aard

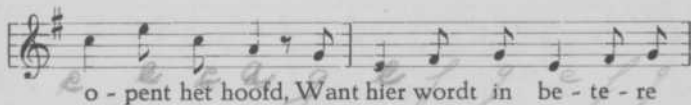
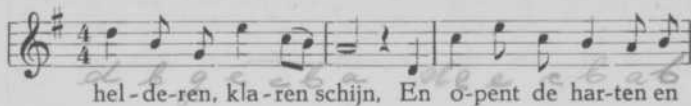
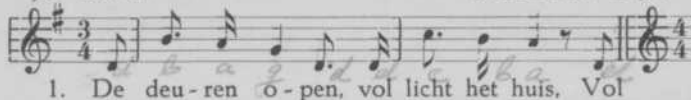
Waar de pianobegeleiding te vinden is:

- Alexander Hijnns 299.
- Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
- Liederbundel van den V. C. J. B. 2.
- Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
- Kun je nog zingen. 25e druk.
- zie blz. 77.
- zie blz. 79.
- D. Smink. Maat en Toon. Uitg. D. Mijs, Tiel.
- zie blz. 82.
- Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
- Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
- Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
- zie blz. 87.
- Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
- de Leeuwé. Nationale zangbundel voor Roomsche Nederland.
- Secretariaat van den Bond van Volkshuizen.
- In de Kerstdagen. Cath. van Rennes. op. 72.

1. VOLKSHUISLIED.

JEF LAST.

S. STRUIK-DIJK.

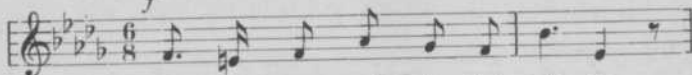

2. En treed' ik binnen, waar bleef 't rumoer,
Het leelijke leven der straat?
Een beter leven ontwaakt in mijn hart.
Een zuivere vreugde, een zuivere smart,
Die m' opbeurt en niet meer verlaat.
3. Want 'k leerde in dat heerlijk huis,
Van boeken en geest de waardij
En daarom, omdat ik bewonderen kon,
Was nooit meer mijn eenzaamheid zonder een zon,
Verliet mij mijn hoovaardij,
4. O heerlijk huis, waar de vrijheid woont,
Gelijkheid en geest van licht,
U prijs ik, waar eendracht en goedheid troont,
U dien ik, dat zegen den arbeid kroont.
Tot heil van ons allen verricht.

2. LIEDEREN LEEFT.

R. DE CLERCQ.

KEES ANDRIESEN.

*Breed**f*

1. Lie - de - ren oud als het volk is,

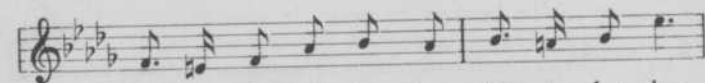
Lie - de - ren jong als mijn hart;

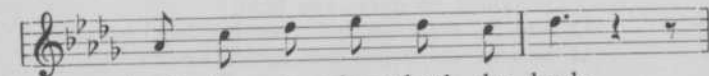
Klaar als de zon uit de wolk is,

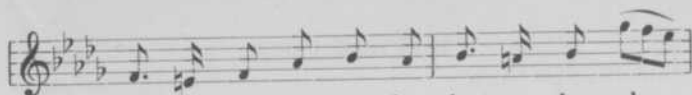
Luid als de vreugd uit de smart.

Leeft in de sterk - te, den gloei en den glans.

Leeft in de schoon - heid des lands.

Leeft in de sterk - te, den gloei en den glans,

Leeft in de schoon - heid des lands!

2. Ruischt met den zwier van den haver,
 Riekt met den geur van het hooi;
 Springt met den boer op zijn draver,
 Lacht met de meisjes in tooi!
 Juicht om de sterkte, den gloei en den glans,
 Juicht om de schoonheid des lands!

3. Heft die daar hurkt in het lijden
 Hoog in de kracht van uw vreugd!
 Leert hem in dagen van strijden
 Daden van man'lijke deugd!
 Wijst hem de sterkte, den gloei en den glans,
 Wijst hem de schoonheid des lands!

4. Heisa mijn lied van den dorscher,
 Heisa mijn lied van den knecht,
 Klinkt en de vuisten gaan forscher,
 Klinkt en de koppen gaan recht!
 Leeft in de sterkte, den gloei en den glans,
 Leeft in de schoonheid des lands!

Overgenomen uit: Andriessen, 12 Lieder, heft I, met toestemming van de Uitgevers G. Alsbach en Co., Amsterdam.

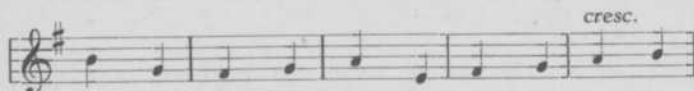
3. ONS LIED.

MARIE KOENEN.

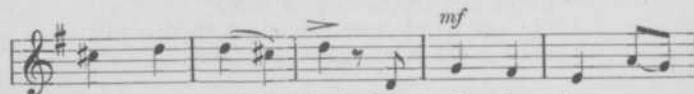
HENK BUS.

Marschmaat.

1. Een lied, een lied door stad en straat, Een

lied waar heel ons hart in staat, Nu laat het

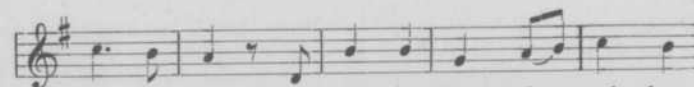
luid weer - schal - len! Tot al - le deu - ren

o - pen gaan, Tot ie - der op zijn

stoep komt staan. Een lied dat al - le

har - ten raakt, Dat al - le blijd - schap wak - ker

maakt. Nu laat het luid weer - schal - len!

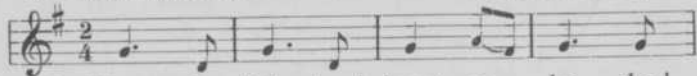
2.

Een lied, een lied dat zingen doet,
 Een lied van kracht en levensmoed,
 Nu laat het luid weerschallen!
 Tot ieder met ons mede gaat,
 Een groote troep door stad en straat.
 En 't lied dat uit de harten dringt,
 Een lied, dat kind en grijsaard zingt.
 Nu laat het luid weerschallen!

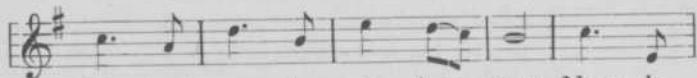
4. DE KLOKKEN LUIDEN.

A. BLOEMBERGEN.

S. STRUIK-DIJK.

1. Hoort de klok - ken! hoort ze lui - den!

Jub - lend zen - den zij hun groet Naar de

gloi - end gou - den zon - ne, Die de we - reld

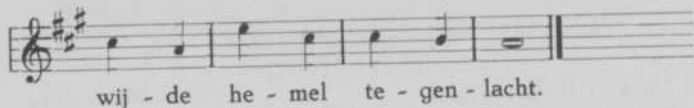
wek - ken moet. Ziet, hoe nu de don - kre

aar - de Vol van in - ge - hou - den kracht

Be - vend op be - vrij - ding wacht En de

2.

Klokken luiden, klokken zingen,
 Luistert naar hun diepen zin.
 Ook in ons leeft sterk 't verlangen
 Naar een schoon en goed begin.
 Laat ons dan, gelijk de aarde
 Met het hoofd omhoog gericht,
 Wenden 't zoekend aangezicht
 Naar het troostend, sterkend zonnelicht.

5. EENHEID.

Vert. C. B. B.

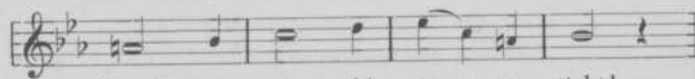
W. A. MOZART.

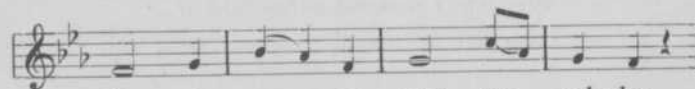
Waar de har - ten zich ver - bin - den,

Har - ten van ge - lijk - ge - zin - den,

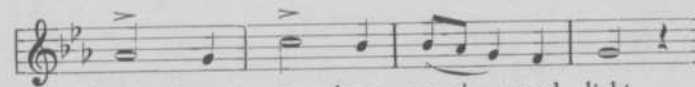
Wordt een we - reld nieuw ge - sticht!

Ou - de mu - ren moe - ten val - len,

Eer de vreugd haar dui - zend - tal - len

Saâm - brengt in haar zeeg' - nend licht,

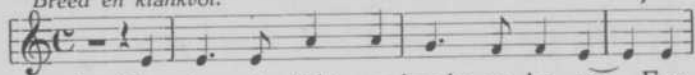

Saâm - brengt in haar zeeg' - nend licht.

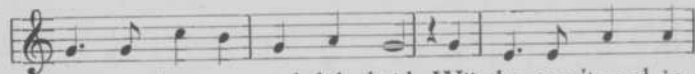
6. VAN DADEN, GROEIEND UIT GEDACHTEN.

D. BUYS.

CATH. VAN RENNÈS.

Breed en klankvol.

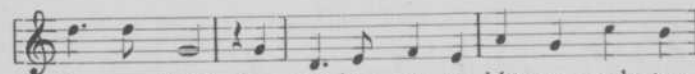
1. Ons is uit licht en kracht ge-bo-ren, Een

drang naar hoo-ger werk-lijk-heid. Wij dra-gen 't zaad in

o - pen vo - ren, — Dat oog - sten zal een

nieu-wen Tijd. Zoo wer-ken wij in blij ver-wach-ten

vol van toon

Aan 't heil van vol-ken en ge - slach - ten.

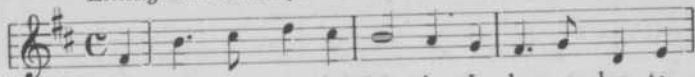
2. Het arbeidsveld waarop wij bouwen
Ligt niet in ijl verschiet van tijd,
Wij willen zelf de taak ontvouwen
Die and'ren hebben voorbereid.
Van daden, groeiend uit gedachten
Zal 't nieuw geslacht zijn heil verwachten.

Overgenomen uit Zondagmorgen II, met toestemming van den
Uitgever Jac. van Rennes, Utrecht.

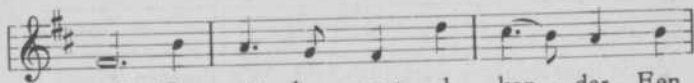
7. WIJ HEBBEN ONS VERBONDEN.

WILLEM VALK.

JULIUS RÖNTGEN, Op. 82.

Ernstig. Marschtempo.

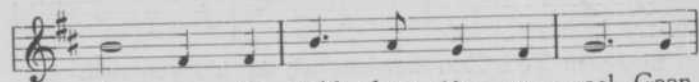
1. Wij heb-ben ons ver-bon-den In le-vens len-te-

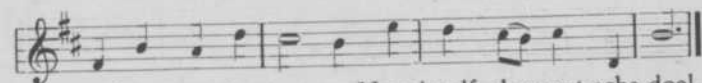
tijd. En strij-den naast el - kan - der Een

da - ge - lijk-schen strijd. Ver-wand in 't diepst be-

le - ven, Be - zield door één ge - voel, Gaan

wij langs ve - le we-gen Naar 't zelf - de groot-sche doel.

2. Uit vriendschap en vertrouwen
 Uit Lente's bloesempracht,
 Uit eenzaam Godsanschouwen
 Groeit immer nieuwe kracht.
 En mogen stormen komen,
 Zelfs als z' ons nederslaan.
 Bloeit diep in ons een leven
 Dat nimmer kan vergaan.

8. MORGENROOD.

D. TROELSTRA.

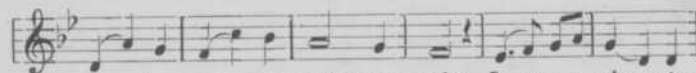
OTTO W. DE NOBEL.

1. Mor-gen-rood, uw hei - lig gloei-en Heeft ons steeds den

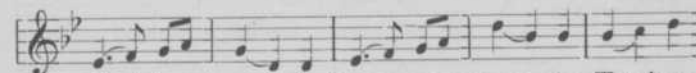
dag ge-bracht; Breekt toch door o licht - ver-nieu-wer

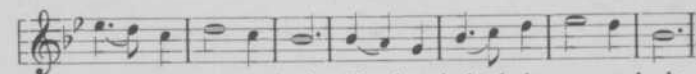
In den groo-ten volk'-ren nacht, Laat uw glo - rie

ho - pe ge - ven Hun die worst'-len in den nacht,

Geef hun moed in 't voorwaarts stre - ven Tot hun

't dag-licht te-gen-lacht, Tot hun 't daglicht te-gen-lacht.

2. Morgenrood, in worstelend zwoegen,
 Hebben zij naar u gesmacht:
 En in nachten, treurig duister,
 Uw verlossend werk verwacht.
 Roze gloed kleurt reeds de wolken,
 d' Ochtendwind ruischt door de blaën,
 Weldra is voor alle volken,
 't Schitterend zonlicht opgegaan. (*bis*)

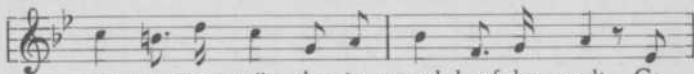
9. BREEK' UIT.

M. S. ROETMAN.

OTTO W. DE NOBEL.

Krachtig, niet te vlug.

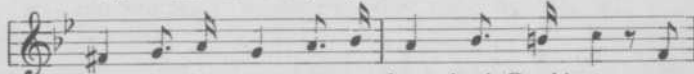
1. Breek' uit wat door ons wordt ge-wild en ge-voeld, Breek'

uit wat staag wij - der in mensch-hoof-den woelt, Ge-

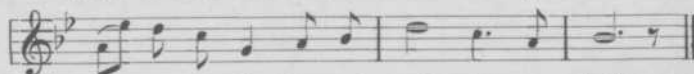
lijk uit de knop - pen der boo - men Het

groen, dat den zo - mer ver - kon - digt! Breek' uit: ver-

wach - ten van vrij - heid, breek' uit moe - dig droo - men van

be - te - re tij - den met mach - tig ge - luid.

2. Breek' uit wat door ons wordt gewild en gevoeld,
Breek' uit wat eenparig ons wenschen bedoelt.

Zoals in gebarstene hulling,

De bloemen vol gloed in het ronde gaan staan!

Breek' uit thans; het weten van wisse vervulling,

Muziek, die al slaven in 't harte moet slaan!

3. Breek' uit wat door ons wordt gewild en gevoeld,
Breek' uit wat het zwerk van de zielen bezwoelt.

Gelijk helle bliksemflits zegen,

Bij zomerkomst brengt aan het smachtende veld!

Breek' uit, duizend kiemende zaden deez' regen,

De schal onzer stem, die ontwakning vermeldt!

10. VOORWAARTS.

D. BUYS.

CATH. VAN RENNÉS.

Breed en krachtig.

f

1. Jong is ons har - te en
sterk on - ze ho - pe, Blijd - schap en moed stemmen
alleen vers 2. *mf*
saam tot een lied. 't Won - de - re le - ven ligt
vrij voor ons o - pen, Hoog straalt de zon en de
1 en 2. 3.
duis - ter - nis vliedt. Eeu - wig - heid endt!

Detailed description: The image shows a musical score for a hymn. It consists of five staves of music in G major (one sharp) and 3/4 time. The first staff begins with a double bar line and a repeat sign, followed by a first ending. The second staff continues the melody. The third staff starts with a second ending marked 'alleen vers 2.' and 'mf'. The fourth staff continues the melody. The fifth staff contains two endings: '1 en 2.' and '3.'. The lyrics are written in a cursive hand below the notes. Dynamics include 'f' (forte) and 'mf' (mezzo-forte).

2. Op! makkers op! met uw stormend begeeren,
't Oude versterft en verwacht nieuwe kracht, (zie muziek)
Zoekend en strijdend, zoo moeten wij leeren
d'Opmarsch volbrengen door duisteren nacht.
3. Grootsch is de taak en waard om te leven,
God's Rijk te bouwen op hecht fundament;
Worstelend wakend en winnende streven,
Stijgt staâg ons pad dat in d'Eeuwigheid endt! (zie muziek)

11. JEUGDLIED.

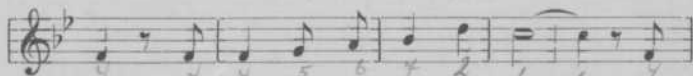
C. SLAGMOLEN.

Marschtempo.

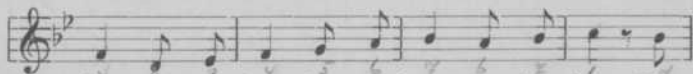
C. SLAGMOLEN.

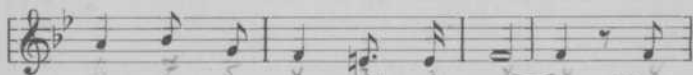
1. Komt mee naar de bos-schen, komt mee naar het

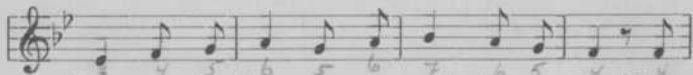
strand, Komt mee naar de wij - de hei. — Daar

diep in de bos-schen of hoog op het duin, Zijn

wij als een vo - gel zoo vrij. — Daar

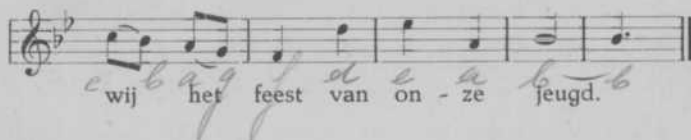
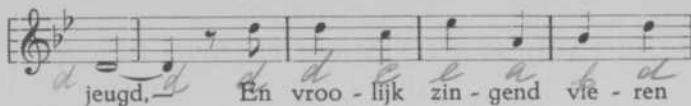
klopt ons het hart met een snel - le - ren slag, Daar

sprin - gen wij op van vreugd. En vroo - lijk

zin - gend vie - ren wij Het feest van on - ze

2.

Naar buiten, daar wacht ons de golvende hei,
 Daar bloeit er de gouden brem,
 Naar buiten, zoo roept er de zonne ons toe,
 Wij geven gehoor aan haar stem.
 Wij willen genieten van zee en van wind
 Van zomer en zongeneucht.
 En vroolijk zingend vieren wij } *bis.*
 Het feest van onze jeugd }

3.

Laat samen ons trekken langs bosch en langs hei.
 Langs velden met golvend graan,
 De aard heeft haar kostbaarste schatten bereid
 En biedt ze ons lachende aan.
 De diepblauwe hemel, de stralende zon,
 Vervullen ons hart met vreugd.
 En vroolijk zingend vieren wij } *bis.*
 Het feest van onze jeugd }

12. WIJ WAND'LEN ZINGEND DOOR HET LAND.

HUGO TLUSTEK.

vert. van D. A. VORSTER.

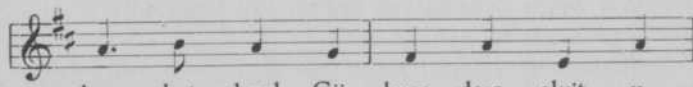
HUGO TLUSTEK.

1. Wij wand'-len zin - gend door het land, Gij

broe - ders, sluit u aan, Wij wand'-len zin - gend

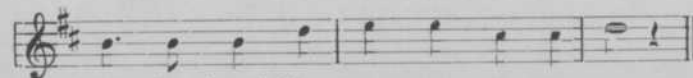
door het land, Gij broe - ders, sluit u

aan. — Kom steek ons toe de ster - ke hand, Hoog

wap - pert on - ze vaan, Kom, steek ons toe de

ster - ke hand, Hoog wap - pert on - ze vaan.

2.

Waarin wij ook gescheiden zijn, } *bis.*
 Wij weten wat ons bindt.
 En over iedere scheidingslijn, } *bis.*
 De sfeer der eenheid spint.

3.

In wilde angst het oude breekt } *bis.*
 Hoe donker groeit de nacht.
 Maar in ons hart de geest ontsteekt, } *bis.*
 Zijn vreemde sterrenpracht.

4.

Valt eens wat oud en wankel is } *bis.*
 Uiteen tot puim en gruis.
 De geest die in ons werkt en gist, } *bis.*
 Bouwt zich een nieuw te huis.

5.

O, broeders, zie, hoe diepe gloed, } *bis.*
 Doorbreekt nu nacht en dood,
 Wij trekken zingend tegemoet } *bis.*
 Het nieuwe morgenrood.

13. ONS STROOMT NOG FRISCH.

ANDRÉ.

ANDRÉ.

1. Ons stroomt nog frisch het bloed door

d'a-dren, Wij zijn nog jong en ken-nen geen ver-

driet. Wij hef - fen aan om dat te

too - nen Een vroom - lijk zang' - rig

lied. Wat om ons wend' of keer', Geen

zorg drukt ons ter neer; Wij zin - gen

luid, dat ie-der het kan hoo - ren Ge-
niet, ge - niet van al wat jeugd u biedt.

2

Wij blijven vast aaneengesloten
 Geen twist of tweedracht rukt ons wreed vaneen.
 't Gevoel van een te zijn met and'ren
 Bezielt ons steeds alleen.
 De zelfde eed'le zin
 Neemt onze harten in
 De schoone taak, die allen wij ons stellen
 Maakt frisch, maakt sterk
 Voor 't zwaarste van ons werk.

3

Wanneer dan donk're dagen komen
 Als trager vloeit het niet meer jonge bloed,
 Dan zal een enkele blijde lichtstraal
 Nog koest'ren ons gemoed.
 De gulden jong'lings tijd.
 Die nu ons hart verblijdt,
 Zal immerdoor zijn schijnsel blijven geven
 Bij 't droevig zwart
 Van al te bittere smart.

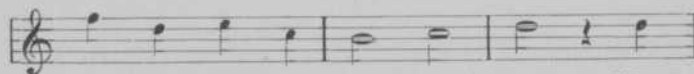
Met toestemming overgenomen uit „De Lijster”. Jeugd- en volksliederen met luit- of gitaarbegeleiding, bijeengebracht door Piet Tiggers.

14. MORGEN.

Oud Duitsch.

1. Op, mak - kers, op, de zon be - groet! Die

d' Oos - ter - he - mel blo - zen doet, Het

nieu - we licht groeit o - ver - al, En

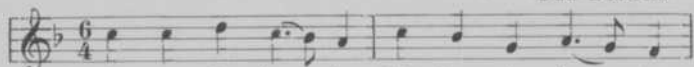
schept de dag, die ko - men zal!

2.

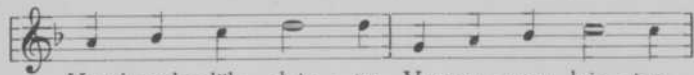
De nacht is uit, de schaduw vlucht.
 En voller, voller wordt de lucht.
 Van klanken, stemmen, zang en lach,
 Daar rijst de zon, daar is de dag!

15. DAGERAAD.

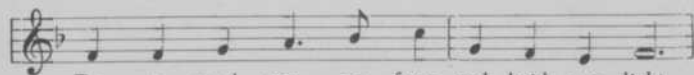
Oud Duitsch.

1. O - ver de lan - den, Wij - ken de ban - den

Van 't nacht - lijk duis - ter Voor u - wen luis - ter

Da - ge - raad, zon - ne - feest, vol - heid van licht,

O - pen onz' oo - gen, Nog slui - mer om - to - gen;

Richt on - ze voe - ten, Om u te ont - moe - ten,

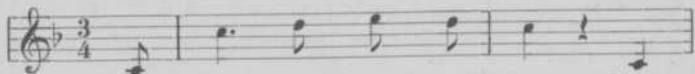
Da - ge - raad, zon - ne - feest, Uw aan - ge - zicht.

2. Zon van ons leven
 God van ons streven
 Tot u wij dragen
 Al onze dagen,
 Al onze vreugde, die gij ons verleent.
 Wil ons versterken
 Tot wil en tot werken
 Wil ons ook wijden
 Om voor u te strijden,
 Leer ons te leven, door liefde vereend.

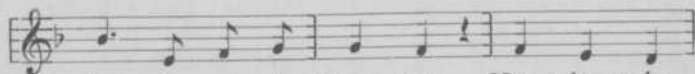
16. HOE SCHOON DE MORGENDAUW.

GUIDO GEZELLE.

S. STRUIK—DIJK.

1. Hoe schoon de mor - gen - dauw, Hoe

schoon de ver - sche blom - men, Hoe schoon de

zon - ne - straal, die door dien dreu - pel

beeft, die door dien dreu - pel beeft.

2.

Hoe schoon moet ginder zijn,
 Dat wij hier schoonheid nommen,
 En dat maar eenen glim
 Van d'opperschoonheid heeft.
 Van d'opperschoonheid heeft.

Met toestemming van L. J. Veen's Uitgevers Mij. N.V., Amsterdam,
 overgenomen uit Guido Gezelle's Dichtwerken.

17. MORGENTOCHT.

Uit „Preziosa” van CARL MARIA VON WEBER.

1786—1826.

cresc.

1. De zon gaat op! Van top tot

top Ver - vult zij de ber - ge' en het

dal. O mor - gen - licht, O ver - ge - zicht, O

stra - len - de he - mel - hal! licht.

1 en 2 3

2. In zingend koor de wereld door!
Wij vragen waarheen noch vanwaar.
Het drijft ons voort van oord tot oord,
In vrije, in vroolijke schaar.
3. Nabij en ver leidt ons een ster!
Op haar onze oogen gericht!
O, vrijheid, gij, u volgen wij,
En niemand blijft blind voor uw licht.

18. LENTEBELOFTEN.

TONY DE RIDDER.

J. F. TIERIE Jr.

Frisch en opgewekt.

mf

Als je maar al-tijd de Len-te hoort zin-gen.

Bo-ven je hoofd en diep in je hart. Als je maar

mf

voelt, dat her - in-ne-rin-gen, Du-rend een troost kun-nen

zijn voor je smart. Als je maar al - tijd de

Len-te hoort zin-gen, Diep in je hart en bo-ven

f

je hoofd, 't Le-ven laat zich tot vreug-de dwin-gen,

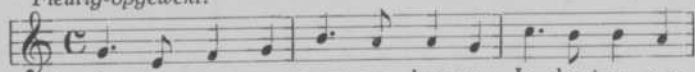
ff

Als je in Len-te en vreug-de ge-looft.

19. MEILIEDJE.

E. ESCHHAUZIER.

A. LAMBRECHTS-VOS.

Fleurig-opgewekt.

1. Ie - der jaar op-nieuw ge - bo-ren, Ie - der jaar op-

nieuw ver-wacht, Brengt gij, Mei-maand, ons het won-der

Der na - tuur in al zijn pracht, Mei-maand, laat niet

op u wach-ten, Ons ver - lan - gen is zoo sterk.

Breng ons 't goe-de in ge-dach - ten, Maak ons krach-tig

voor ons werk. Maak ons krach-tig voor ons werk.

2. Dankbaar zullen w'U gedenken,

Als ge weer verdwenen zijt,

Rijk beladen met geschenken

Zijn we tot wachten weer bereid.

Lieve Mei, geef eerst Uw zegen,

Vóór ge ons verlaten gaat.

Geef bezieling op de wegen,

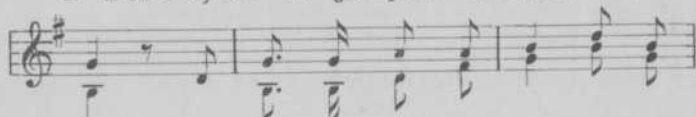
Die ge ons weer betreden laat *bis*.

20. DEN MEY DIE IS GHEPLANT.

Oud-Nederlandsch.

1. Den Mey die is ghe-plant in't land, in't

land. Den Mey staet in't say-soe-ne ver-

ciert aen al-len kant! Wilt u ver-maecken

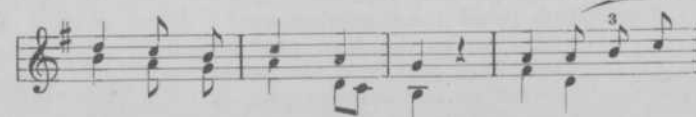

en true-ren stae-cken. Jonck-mans en

meis-kens wilt lus-tigh gaen den Mey-boom

la la la

is-ser soo schoon ghe-daen! la la

la la la

la la la la la la la la la

la la la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la.

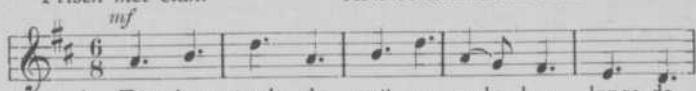
2. De voghelkens in 't wout
 So menighvout
 Sij comen aen ghespronghen
 Al door dat groene hout.
 Dansen en springhen
 Singhen en klinghen
 Jonckmans en meiskes!
 Dij hoort dat aen
 En comt daer die groene boomen staen.
 la la, la la la, la la, la la la. enz.
3. De bloemekens in 't velt
 Staen onghetelt!
 Siet hoe dat lustigh haesken
 Sijn maet comt toeghesnelt.
 Wilt u verblijden, recht u ter tijden
 Jonckmans en meiskes,
 Comt al hier bij
 En helpt mi nu bringhen den Groene Meijl
 La la, la la la enz. enz.

21. MEI.

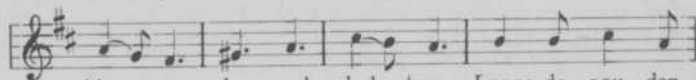
E. D. SPELBERG.

Frisch met élan.

ANNA LAMBRECHTS-VOS.

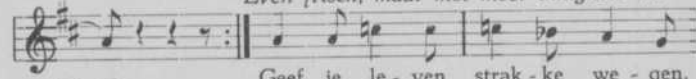
1, Ziet, hoe strak de vrij - e wol - ken langs de
2, Ziet, hoe sterk de vrij - e win - den door de

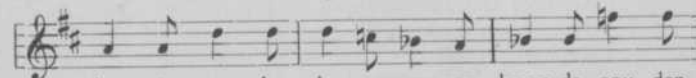
blau - we he - mel - kol - ken, Langs de gou - den
zwer - ken ze - gen - vin - den. Ziet de bloe - sem -

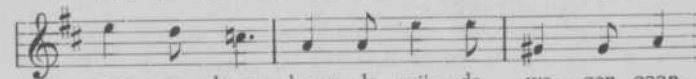
zon - ne - baan, langs de wij - de we - gen gaan. -
boo - men staan! Mensch, doe nieu - we droo - men aan. -

Even frisch, maar met meer innigheid nu

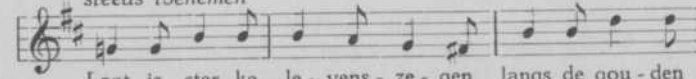
- - Geef je le - ven strak - ke we - gen,

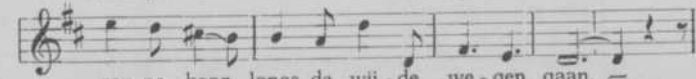
laat je ster - ke le - vens - ze - gen langs de gou - den

zon - ne - baan, langs de wij - de we - gen gaan.

steeds toenemen

Laat je ster - ke le - vens - ze - gen langs de gou - den

zon - ne - baan, langs de wij - de we - gen gaan. -

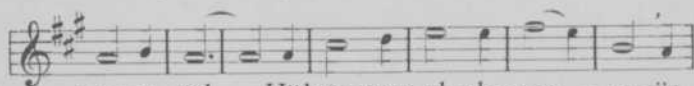
22. MEYLIED.

Oud Nederlandsch.

Harmonisatie van JULIUS RÖNTGEN.

Opgewekt.

Sijt vro-lic, groot en cley - ne, met de - - sen

mey-en-tijd — Hij brengt ons al-ghe-mey - ne sijn

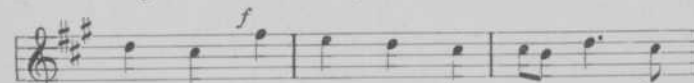
bloem - kes met jo - lijt. — Sijt vro - - lic, leeft

son - der nijt ghe - sta - digh in 't ver - bey - - den.

Wat ghi doet — of waer ghi sijt, Sijt vro-lic met - ten

mey - e, den mey - e, den mey - e, den

mey - - - e, den mey - e, den mey - e.

Overgenomen met toestemming van de Uitgevers G. Alsbach & Co. Amsterdam.

23. MEIMORGEN.

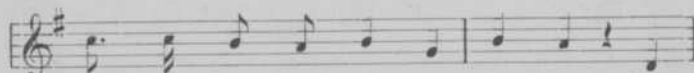
MARSCHLIED.

P. A. BEGEER.

J. MACKENZIE.

Vol levenslust.

1. Gou-den mei - zon straalt o - ver d' aar - de,

Mor - gen is 't en vin - ken flui - ten; De

lucht is zoo zui-ver, het groen is zoo frisch, Nu is 't

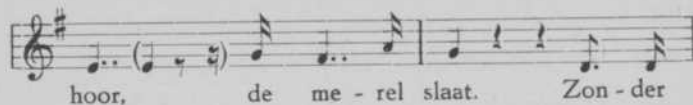
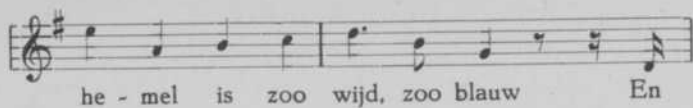
heer - lijk wan - d'len bui - ten. De

loo - vers paar - len van den dauw, Se-

ring en mei - doorn geu - ren, De

2.

Kalvers dansen over de weide,
 Duiven kirren, hanen kraaien;
 Het ritselt, het ruischt, uit het Oosten komt frisch
 Het morgenwindje waaien.
 Heel d'aarde is een zuiver feest,
 Vol zang en geur en kleuren,
 De meimaand is voor mensch en beest
 Een zegen boven maat.
 Zonder zorgen is de morgen,
 Als de hemel stralend open gaat.

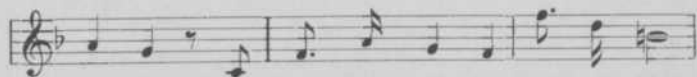
Overgenomen uit Meiklokjes met toestemming van de Uitgevers
 N.V. G. B. van Goor Zonen's Uitg. Mij. te 's Gravenhage.

24. LENTELIED.

J. D. C. VAN DOKKUM. ROBERT ALEX. SCHUMANN
1810—1856.

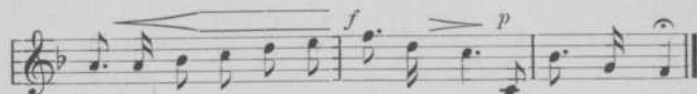
1. O loo-ver-lust, o zon-ne-tij, Len-te, lie-ve

len-te! Wat maakt g'ons le-ven licht en blij,

Len-te, lie-ve len-te! Al-ler-we-ge feest-ge-schal,

Klinkt er o-ver't wazig groenend dal, Het groenend dal!

2. Gij vlecht door 't groen uw levend goud,
Lente, lieve lente!
En jublen doet ge veld en woud,
Lente, lieve lente!
Tulpen vlechten w' u ten krans,
Lente, bij den wonderblijden dans.
Den blijden dans!
3. Wij groeten u, o zonnekind,
Lente, lieve lente!
Die oogen boeit en harten bindt,
Lente, lieve lente!
Aller harten stil verblijd,
Juichen om uw gulden heerlijkheid.
Uw heerlijkheid!

25. LENTE.

J. N. VAN HALL.

H. VAN TUSSENBROEK.

mf

1. Weer zwelt de knop, weer groent het kruid, O, laat m'er
 uit, o, laat m'er uit, Reeds tint'-len mij de
 wan-gen. Mij kwelt een on-ver-win-bre
 zucht Naar bosch en beemd, naar fris-sche lucht, Naar
 zon-ne-straal en len--te-zan-gen, Naar zon-ne-
 straal en len--te-zan--gen.

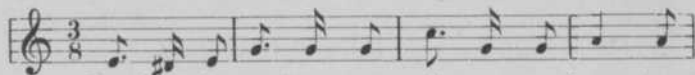
2. Daar buiten zingt het voog'lenkoor
 Mij 't loflied voor, (2×)
 Vol kunsteloos verlangen.
 Is 't wonder, zoo met bloem en kruid
 Ook 't jonge hart zich opensluit,
 Voor zonnestraal en lentezangen? (2×)

Overgenomen uit „Meidoorn” met toestemming van de Uitgevers
 G. Alsbach en Co. Amsterdam.

26. DE LENTE KOMT!

RENÉ DE CLERCQ.

S. STRUIK—DIJK.

1. Goud op de we-gen en zil-ver op 't wa-ter,

Boo-men al-kleu-rig ge-blaard en ge-blomd;

Wind-ge-wuif en vo-gel-ge-scha-ter;

Vreugd aan de we-reld! De Len-te komt!

2.

Laat nu de durvende kinderen dart'len.
 Breken de brem aan de bruisende bron,
 Laat ze nu spelen, laat ze nu spart'len;
 Laat ze nu zingen onder de zon!

3.

Heisa! de Lente, het licht en het leven!
 Heisa! de woelende, joelende jeugd!
 Heuvelen huppelen, bergen beven....
 Heisa! de Lente, de wereldvreugd!

27. KASTANJEBOOM.

TONY DE RIDDER.

S. STRUIK—DIJK.

*Matig en zacht.**pp*

1. Fier en stil te bloei-en, On - ge - rept in wind -

En in zon - ne gloei - en, Arg - loos als een kind.

Hoog je kaars te dra - gen Als het dui - tren gaat,

Dat, als dag komt da - gen Jouw kaars recht op staat.

2. Anders niet te weten.
 Dan van sterken moed.
 Nimmer te vergeten
 Dat je bloeien moet.
 Dat je licht moet dragen
 Aan den donkren boom.
 Van je levens dagen
 Wijgend daad en droom.

28. DE VUURTOREN.

LOUISE VAN STRAATEN—
BOUBERG WILSON.

S. STRUIK—DIJK.

1. Hoog en een-zaam aan de stran-den, op de
grens van zee en lan-den, mach-tig als het
gol-ven - klot-sen, — Schijnt uw licht op zee en
rot - sen: To - ren - vuur. —

2. Aan de heem'len, zwaar van stormen,
op de marm'ren wolkenvormen,
Staat daar stralend aan die luchten,
Keer op keer: Gij zult niet duchten:
Torenvuur.
3. En langs maanomglansde bogen,
Langs die duizend sterrenoogen,
Langs dien koepel wiekt een lichten,
Waar veel schepselen zich naar richten:
Torenvuur.
4. Want hoe donkerder de nachten,
Hoe demonischer de machten
Van 't heeal zijn in het duister,
Des te grooter straalt die luister:
Torenvuur.

29. STORMLIED.

G. F. HAAK.

J. PAARDEKOPER.

Breed. f

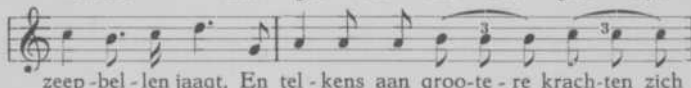
1. Zeg, kèn je het lied van de bral-len - de

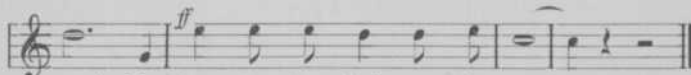
zee, --- Die sner - pend de kus - ten ram-

meit? - Die gol - ven als ber - gen lijk

zeep-bel-len jaagt, En tel - kens aan groo-te - re krach-ten zich

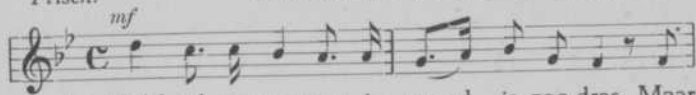
waagt! Zeg, ken je dat lied van de zee? -

2. Zeg ken je het lied van den gierenden wind,
Die guivend en snerpende striemt
Langs machtige stammen van 't oeroude woud
En 't rotsengevaarte, door d'eeuwen gebouwd,
Doet sidd'ren in grondvest en bint?
3. Zeg, ken je den zang van die beiden nog niet?
En heb je 't nog nimmer verstaan?
Dan op! Naar de zee! Naar d'onmeet'lijken vloed,
Dan kan je gevoelen de kracht en den gloed
Die ligt in dat stormende lied.
4. Dan zal er een stroom door je aderen gaan,
Die opwekt tot edelen strijd.
Dan zal je een man zijn en zing je wel mee
Het lied van de groote, onmeetlijke zee,
Dan zal je een zeeheld verstaan.

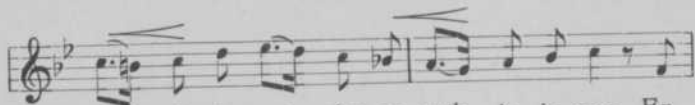
30a. HOLLANDSCH LIEDJE.

Frisch.

Woorden en muziek van S. ABRAMSZ.

1. Hol-land, ze zeg-gen: je grond is zoo dras, Maar

malsch zijn je wei - den en puik is je gras En

vet zijn je glan - zen - de koei - en.

Pittig.
Frisch waait de wind door je wui - ven - de riet;*p*
Groen zijn de dorp - jes in 't neev' - lig ver - schiet,*f*
Rijk staan je gaar - den te bloei - en.

Blank is je wa - ter en geu - rig je hooi —

Hol - land, mijn Hol - land, ik vind je zoo mooi!

Hol - land, mijn Hol - land, ik vind je zoo mooi!

2.

Holland, ze zeggen: je bent maar zoo klein,
 Maar wijd is je zee, en je lucht is zoo rein,
 En breed zijn je krachtige stroomen.
 Goud is je graan op je zand en je klei,
 Purper het kleed van je golvende hei,
 Stoer zijn je ruischende boomen.
 Holland, ik min j'om je heerlijke tooi —
 Holland, mijn Holland, ik vind je zoo mooi. (*bis*)

Overgenomen uit: „Voor 't jonge Volkje" met toestemming van den uitgever P. van Belkum Azn. te Velp.

30b. HOLLANDSCH LIEDJE.

S. ABRAMSZ.

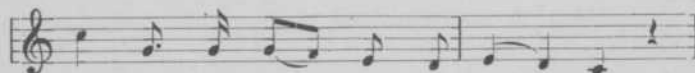
HENDRIKA VAN TUSSENBROEK.

Frisch en krachtig.

1. Hol-land, ze zeg-gen: je grond is zoo dras, Maar

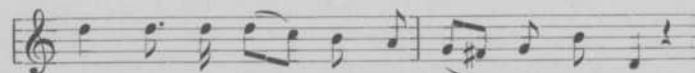
malsch zijn je wei-den en puik is je gras, En

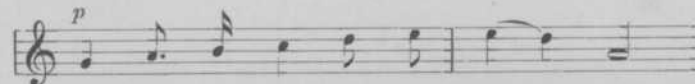
vet zijn je glan - zen - de koei - en.

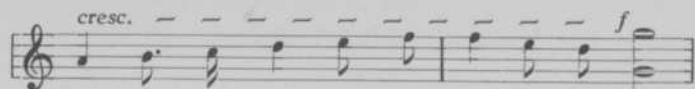
Frisch waait de wind door je wui - ven - de riet,

Groen zijn je dorp - jes in 't neev' - lig ver-schiet;

Rijk staan je gaar-den te bloei - - en.

Blank is je wa - ter en geu - rig je hooi -

Hol - land, mijn Hol - land, ik vind je zoo mooi,

Hol - land, mijn Hol - land, ik vind je zoo mooi!

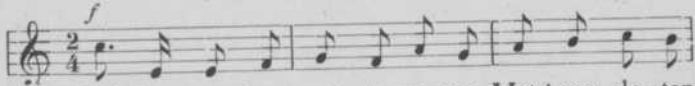
2.

Holland, ze zeggen: je bent maar zoo klein,
 Maar wijd is je zee en je lucht is zoo rein,
 En breed zijn je krachtige stroomen.
 Goud is je graan op je zand en je klei,
 Purper het kleed van je golvende hei,
 Stoer zijn je ruischende boomen.
 Holland, ik min je om je heerlijke tooi —
 Holland, mijn Holland, ik vind je zoo mooi!

31. POLDER.

C. S. ADEMA VAN SCHELTEMA.

J. P. J. WIERTS.

Frisch en levendig.

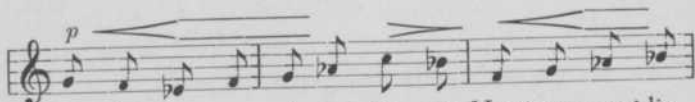
1. Pol-der met jouw wit-te we-gen, Met jouw slo-ten

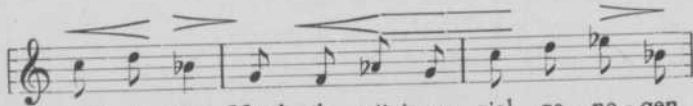
aan den kant, Met jouw wij-de, al-ler-zij-de

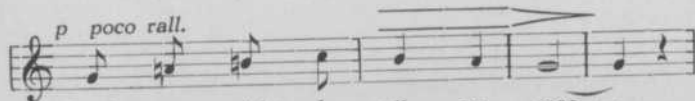
Vre-dig bloei-end wa-ter-land.

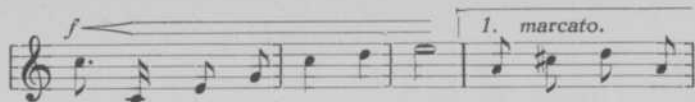
Met den droo-me-ri-gen ze-gen Van jouw we-lig

zach-te vee, Vind ik mij jouw ziel ge-ne-gen,

Deelt zij zich de mij-ne mee. —

Pol-der, met jou ben 'k ver-want: Wij zijn din-gen

van één land! Als een vroom beest in de wei.

Ziel van 't ei - gen, lie - ve land.

2. Zie, aanzie mijn aardsche Eden,
Met mijn aardsche boerderij,
Even prachtig en waarachtig
Als een heilig schilderij.
Ver van de bedorven steden,
Van de menschen en hun strijd,
Zoekt mijn hart den heldren vrede
Van die stille eindigheid.
In die grenzen graast het vrij,
Als een vroom beest in de wei.
3. Polder, van de duinen dalen
Weer mijn voeten naar jouw kant,
Ach, wat restte mij ten leste
Dan jouw kleine waterland!
Dan te droomen en te dwalen
Door de bloemen van jouw wei,
Dan te leven en te stralen-
En te sterven zooals zij!
Polder, met jou ben 'k verwant:
Ziel van 't eigen lieve land!

32. DIT IS GELUK.

MARTIEN BEVERSLUIS.

S. STRUIK-DIJK.

Vlug.

1. Dit is ge - luk te noe-men, Dit is te-

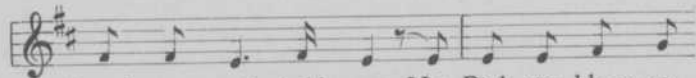
vre - den zijn, Mijn voe - ten in de

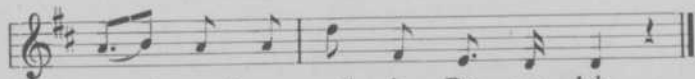
bloe - men, mijn hoofd in zon - ne - schijn. En

waar m'n oo - gen dwa - - len, Eén

breed - ge - spik - keld waas Van Pink - ster - bloem en

stra - len - de pril - le Pri - mu - la's.

2.

Ik loop door duizend sterren
Geen stap, die 'k doe is vrij,
Ze smooren, ze besperren
De gansche breede wei.
Ze blijven altoos tegen
En eindeloos verspreid,
Mijn handen zijn verlegen,
Voor zóóveel heerlijkheid.

3.

Maar schoon ze schatten tillen,
Mij blijft deez vreemde pijn.
Ik zou ze allen willen
En nog begeerig zijn.
Wat zal ik mededragen,
Een lied, een kleine krans?
Mijn hart, dat vele dagen
Zal licht zijn van dien glans

33. IJLE DRAVIK. ¹⁾

MARTIEN BEVERSLUIS.

S. STRUIK—DIJK.

Koor.

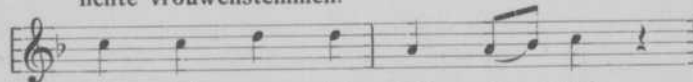

1. IJ - le dra - vik al - les saam

Wat gij doet zegt u - wen naam!

lichte vrouwenstemmen.

IJ - del gras dat d'ij - le wind

Dra - vend door - ijlt, waar z' u vindt.

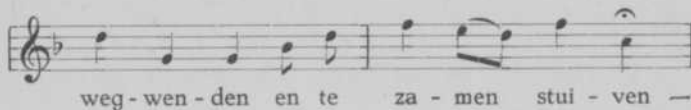
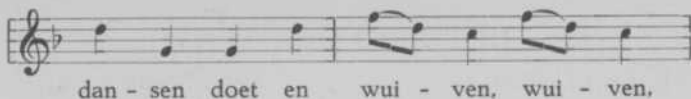

Spre - kend zijt ge meest en le - vend,

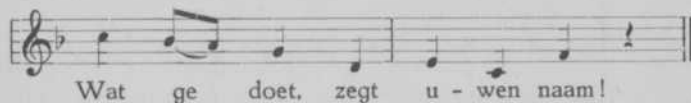
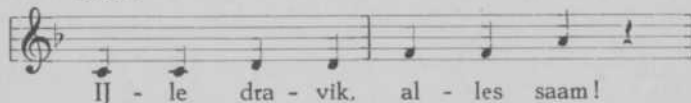

Als de wind u wuft be - we - gend

¹⁾ IJle dravik is de naam van een hooge, bloeiende grassoort.

Koor.

2.

En wat leert het licht gedein
 Van uw dans? blijmoedig zijn!
 IJle draaf ik zegt ge_en ijl
 „Vaart het leven als een zeil”.
 Blinkend, breed en hoog beschenen
 Over mij als blijheid henen!
 „En ik, als het water glansen,
 Kan niet anders dan maar dansen.”
 En ik jubel, wuif en schijn
 En ik moet blijmoedig zijn.

34. HET LIED DER TERWE.

R. DE CLERCQ.

KEES ANDRIESEN.

Juichend.

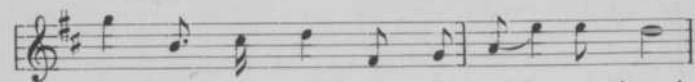
1. Heer - lij - ke ter - we, Sier - sel der aar - de,

Goud in uw ver - we, Goud in uw waar - de!

Heer - lij - ke ter - we, vroom - heid en vreugd!

Rijk is de boer als de ter - we deugt!

2.

Waa in de winden,
 Straal in de zonne,
 Edel gezinden
 Eeuwige wonne!
 Heerlijke terwe enz.

3.

Maaiers, de zeisens
 Hecht in de handen!
 Volgende meisens.
 Bindt uwe banden!
 Heerlijke terwe, enz.

4.

Bundels en schooven,
 Wagens die kraken,
 Voeren tot boven
 Boomen en daken!
 Heerlijke terwe, enz.

5.

Handen die zwaaien!
 Herten ten hoogsten!
 Zalig die zaaïen,
 Zalig die oogsten!
 Heerlijke terwe, enz.

Overgenomen uit: „Andriessen 12 liederen heft I” met toestemming van de uitgevers G. Alsbach & Co. Amsterdam.

P. B. 35. ZOMER IN HOLLAND.

Opgewekt. rhythmisch.

THEO VAN DER BIJL.

1. Wij zin - gen een lied van de vel - den, Met het
 prach - ti - ge, goud - ge - le graan; Wij zin - gen van de groe - ne
 wei - den, Waar duiz - zen - den van bloempies staan. Wij zingen een
 lied van de vel - den, Met het prach - ti - ge goudgeel graan.

2. Wij zingen een lied van de heide,
 Met den stralenden blauwen boog;
 Wij dwalen door de heerlijke bosschen
 Bij 't ruischen van den wind omhoog
 Wij zingen een lied van de heide,
 Met den stralenden blauwen boog.
3. Wij zingen van zomersche nachten,
 En het licht van de zilv'ren maan;
 Wij houden van den avond der weiden
 Als nevelen er zweven gaan.
 Wij zingen van zomersche nachten,
 En het licht van de zilv'ren maan.
4. Wij zingen een lied van de duinen,
 Met daarachter de groote zee;
 Wij klimmen op de hoogste kruinen:
 Jong Nederland, wie doet er mee?
 Wij zingen een lied van de duinen,
 Met daarachter de groote zee!

Overgenomen met toestemming van de uitgevers G. Alsbach & Co.,
 Amsterdam.

36. WIJ WILLEN ZIJN ALS 'T ZONNELICHT.

E. BODDAERT.

C. v. RENNES.

Wij wil - len zijn als

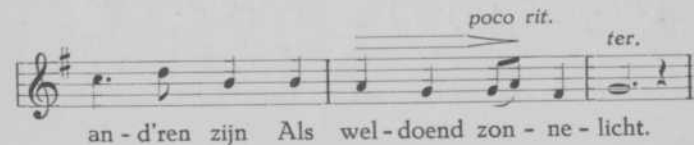
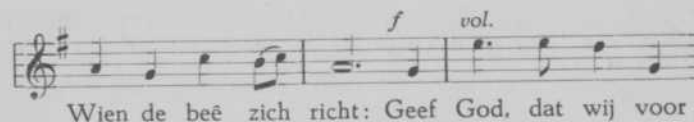
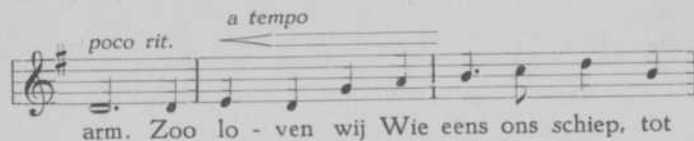
't zon - ne - licht, zoo vriend' - lijk, vroe - lijk,

blij. Wij slui - ten ons voor 't kwa - de dicht, voor

't goe - de oop' - nen wij. Wij wil - len zijn een

zon - ne - straal, Ver - kwik - kend, koes - t'rend,

warm, Tot ze - gen zijn en

Overgenomen uit „Zwaluwenvlucht” met toestemming van de uitgever Jac. v. Rennes Utrecht.

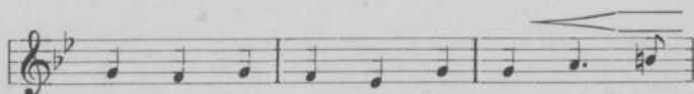
37. HOUD ZONNE IN 'T HART.

H. W. VAN DER MEY.

HENDRIK C. VAN OORT.

Met warmte.

1. Houd zon - ne in 't hart, Ook als

zor - gen u pij - nen. Haar glans zal ver-

rei - nen Het som - ber der smart. Houd

zon - ne, O zon - ne in 't hart.

2.

Met zonne in 't hart
 Treed de kommernden tegen.
 Spreid licht op de wegen
 Verdonkerd door smart.
 Breng zonne, O zonne in 't hart.

38. NAASTENLIEFDE.

Breed en krachtig.

L. F. BRANDTS—BUYS.

1. Laat af van 't strij-den, volk'-ren ont-aard,

Staakt al die wreed-heid, 't mensch-dom on-waard.

Ziet om u he - nen o - ver - al wee!

„Heer, schenk hun wijs - heid, Heer schenk hun vreë!”

„Heer, schenk hun wijs - heid, Heer schenk hun vreë!”

2. Strijdt eed'ler strijd toch, strijdt allen saâm,
Voor Naastengeliefde in Godesnaam.
Hoort gij dat smeeken niet innig en teër?
„Wijsheid en liefde, geef ons, o Heer!”
3. Groot, machtig Heerscher, leidt Gij dien strijd,
Die 't smachtend menschedom hopen d' verbeidt.
Dàn, nood noch smart meer, droefheid noch wee,
Dàn, wære liefde, dàn wære vreë.

39. IK LOOP VOOR NIEUWE VREUGD BEREID.

MARTIEN BEVERSLUIS.

S. STRUIK—DIJK.

Licht en stralend.

1. Ik loop voor nieuwe vreugd be-reid... Door de-ze

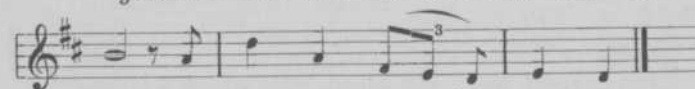
tun-nel heer-lijk-heid! En lach om

ou-de zor-gen. Er is iets on-be-zon-nen

goeds... Dat dan-sen, dan-sen, dan-sen

doet door de-zen gou-den mor-gen.

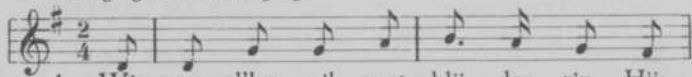
2.

Ik ken niets blijers dan de vlucht,
 Van vele blaren door de lucht.
 Met ritselend gewemel.
 En in de kruinen dat geluid
 Van wind_en_boven_alles_uit
 De wijde, witte hemel.

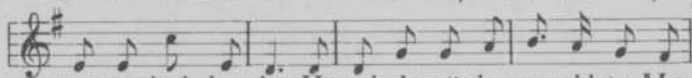
40. WANDELLIED.

JUST. DE BUNJE.

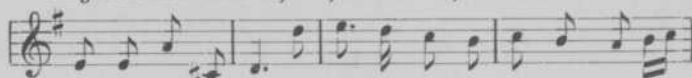
H. C. VAN OORT.

Rustig, gaande beweging.

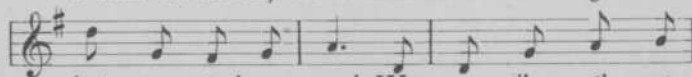
1. Wie wan-d'len wil met blij-den zin, Hij

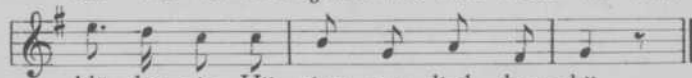
zingt een lied daar-bij. Hij trek de wij-de we-reld in, Men

a-demt bui-ten vrij. Uit al-les klinkt de welkomsgroet O

bui-ten is 't zoo goed. Wie wan-d'len wil met

blij-den zin, Hij zing een lied daar-bij.

2. Komt lustig allen voort getreën,
Wij gaan langs veld en hei.
Daar zweven geuren om ons heen
Als in het schoonst getij.
Hoe vroolijk klinkt de jubeltoon,
O, buiten is 't zoo schoon.
Komt lustig allen voort getreën,
Wij gaan langs veld en hei.
3. En ginder wenkt het groene bosch,
Daar wacht ons nieuwe lust.
Wij vlijen ons op 't zachte mos
Een korte wijl ter rust.
O, waar men toeft of toeven zal,
't Is buiten best van al.
En ginder wenkt ons 't groene bosch,
Daar wacht ons nieuwe lust.

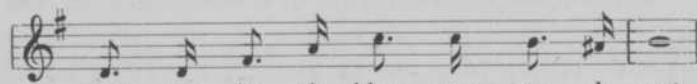
41. MARSCHLIED.

DAVID TOMKINS.

M. OVERMAN—ZOLLNER.

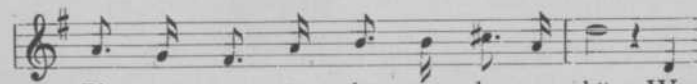
1. Dich-ter bij de bosschen, Dich-ter bij de vel-den,

Dich - ter bij de bloe - men in de wei.

Al de klei-ne sprook-jes Die ze ons ver - tel-den,

Blij - ven ons in la - ter le - ven bij. We

la - ten de stad voor wat ze is, Het

is er wel mooi, maar nooit zoo frisch, Nooit zoo

frisch als daar, Waar de bon - te vlin - ders stoei-en,

Om de pe - re - laar. We - laar.

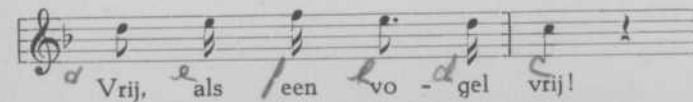
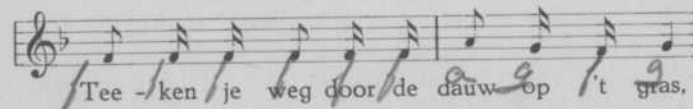
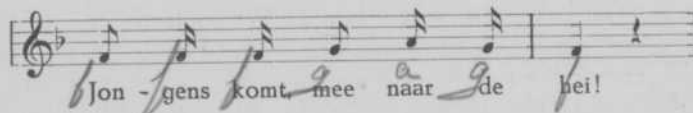
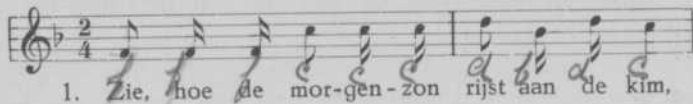
2.

Dichter bij de velden,
 Dichter bij de wolken,
 Dichter bij het leeuwerikkenlied.
 Wij gaan met z'n allen
 Bosch en hei bevolken,
 Beter soort ontspanning is er niet.
 We zijn al op marsch, gezond en frisch,
 En niemand zit dwars, hoe ver het is.
 Ver is het alleen voor Jan Salie's achterneven,
 Nou, dat is er geen.

42. REVEILLE.

DAVID TOMKINS.

CHARLES HEYNEN.

Le - ve de bon - te hei! Hei, hal - li hei!

2.

Hoor hoe de merel van verre je roept:
 „Jongens, kom op naar de hei!”
 Juich met den wildzang je liedekje luid,
 Bloemen en zonlicht en vogelgefluit
 Maken je leven zoo blij!
 Vrij, als een vogel vrij!
 Leve de bonte hei!
 Hei, halli, hei!

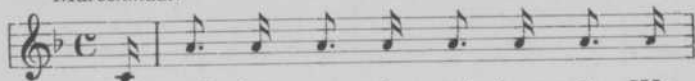
3.

Sla in de dennen je tentenkamp op,
 Jongens, diep in de hei!
 Klim er in boomen en zwem in de beek,
 Droog je bij 't kampvuur, geniet deze week
 't Leven zoo zorg'loos en blij!
 Vrij, als een vogel vrij!
 Leve de bonte hei!
 Hei, halli, hei!

43. KAMPLIED.

DAVID TOMKINS.

CHARLES HEIJNEN.

Marschmaat.

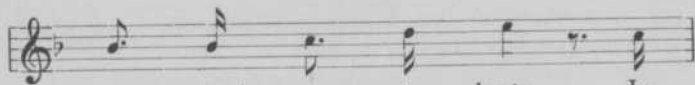
1. We trek - ken met de mak - kers uit, We

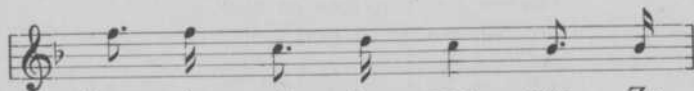
trek - ken naar 't duin, Daar

blaast je op een hoo - gen top De

zee - wind om je kruin. Je

hoort de wit - te meeu - wen, Ze

krij - schen en ze schreeu - wen, Ze

2.

De verre vlakke voor je uit,
 Het duinzand aan je voet,
 De teere blauwe distelbloem,
 De distel op je hoed.
 Je hoort de wilde golven,
 Ze kruien en ze kolven,
 Ze juichen met de jongens mee:
 Naar 't kamp, het kamp aan zee!

3.

Het knetterende takkenvuur,
 Het kampvuur in het zand,
 Je eigen potje dat je kookt,
 Met alles bij de hand.
 En als de vonken springen,
 En 't nat begint te zingen,
 Dan zingen alle jongens mee:
 In 't kamp, het kamp aan zee!

44. ROEILIED.

(SCHIPPER AHOY!)

DAVID TOMKINS.

CHARLES HEIJNEN.

1. Geef 'm een zet - je en stuur in het sop. Hal-

lo! houdt af van den kant. Rie-men naar bui-ten en

roei wat je kunt, Roei er met ste - vi - ge hand.

Voor ons de plas in haar zon - ni - gen tooi.

Schip - per a - hoy! Schip - per a -

1 en 2.

3.

hoy!

hoy!

2.

Straks wordt de boot in een ondiepe bocht
Vast aan den oever gemeerd.
Kleeren uit, hup! in 't vonk'lende nat,
Heb je geen zwemmen geleerd?
Ook naar een vischje doet ieder een gooi.
Schipper ahoy! Schipper ahoy!

3.

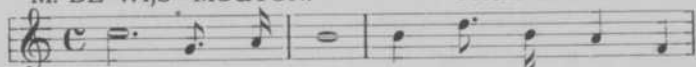
Daarna vereenigd om 't knappende vuur,
Maak je je potje gereed.
Hallo! daar is er geen enkele bij,
Die daar de weg niet mee weet.
Dan weer terug, en vroegtijdig naar kooi.
Schipper ahoy! Schipper ahoy!

45. HOORT! ZEGT HET VOORT!

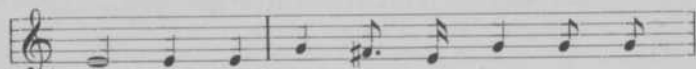
(PADVINDERSLIED)

M. DE WIJS—MOUTON.

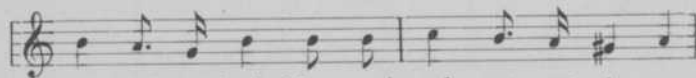
PAUL A. RUBENS.

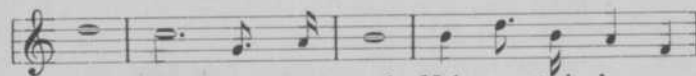
1. Hoort, zegt het voort, dat nu jong Ne - der-

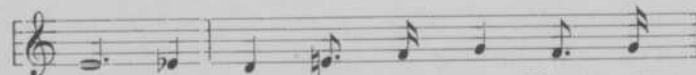
land Niet meer teert op de kracht Van een

roem - rijk ge - slacht, Maar aan 't werk gaat met ei - gen

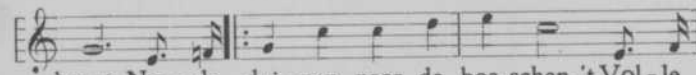
hand. Werk maakt ons sterk, Helpt ons in 't le - ven

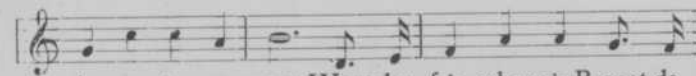
voort, Wij rus - ten niet uit, Want wij

wil - len voor - uit, Daar de toe - komst aan ons be -

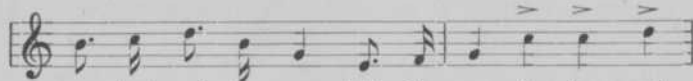
hoort. Naar de dui - nen, naar de bos - schen, 't Vol - le

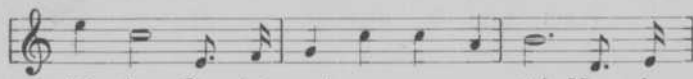
le - ven te - ge - moet, Want den fris - schen zin Brengt de

bui - ten - lucht er in En een waakzaam oor Houdt ons

op het rech - te spoor. Hij, die eens de vlag wil

hij - schen, Op het werk van on - zen tijd, Hou - de

vol zijn keus, Blij - ve trouw aan on - ze leus

Wij zijn be - reid. Naar de reid.

2. Luid klink' het uit
 Ons blijde levenslied;
 Want wij zijn ons bewust
 Dat er kracht in ons rust,
 En daarom versagen we niet.
 Plicht valt ons licht,
 Hoe moeilijk die ook zij.
 Thans gestaald onze kracht
 Voor hetgeen ons straks wacht,
 Onze taak in de maatschappij.
 Naar de duinen, naar de boschen, enz.

46. DE ROODE VLAM.

(KAMPVUURLIED.)

DAVID TOMKINS.

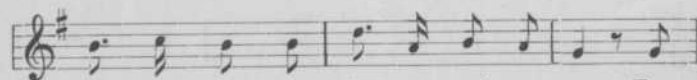
CHARLES HEYNEN.

Vurig.

1. Wan - neer de dag ge - ein - digd is op 't

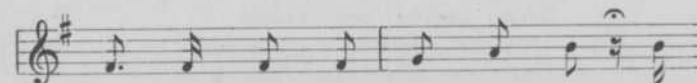
ver - ge - vor - derd uur, Dan grijp je naar je

ton - del - doos, dan sla je vonk en vuur, Dan

kron - kelt tus - schen struik en stam je

kamp - sym - bool, de roo - de vlam, de

wil - de roo - de vlam! - Hal-
Wan-

wil - de roo - de vlam!

2.

Hallo, hallo, het vonkenspiel
 Schiet over stronk en tak,
 De wilde tongen kronkelen
 Met knettering en krak.
 Hoog op laait tusschen struik en stam
 Het kampvuur met de roode vlam,
 De wilde roode vlam!

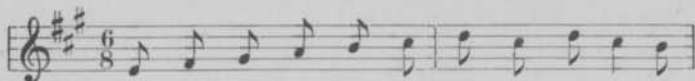
3.

Wanneer je om je kampvuur zit,
 Weet elk wat dat beduidt:
 Dan maak je nieuwe plannen op,
 Dan praat je honderd uit,
 Dan zing je tusschen struik en stam
 Het jachtlied van de roode vlam,
 De wilde roode vlam!

47. DE ZINGENDE BARD.

BERNARD VERHOEVEN.

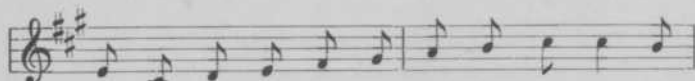
JOS. RECKERS.

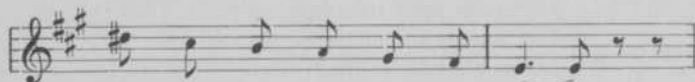
1. Daalt uit uw burch-ten met hoofsche ma-nie-ren,

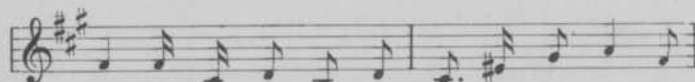
Jof-fers met zwie-ri-gen trant,

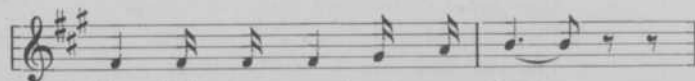
Komt met uw bui-zen en boer-sche ma-nie-ren,

Dor-pers en wer-kers van 't land.

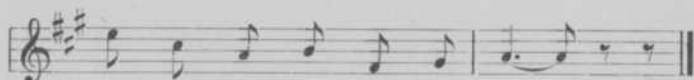
Ik heb een wijs in mijn hoofd voor u al-len,

Ik heb een woord voor uw hart.

Komt uit uw ho - ven en hui - zen en hal - len,

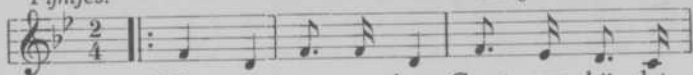
Komt naar den zin - gen - den Bard.

2. Gij met uw kapsels en nuffige kragen
Och blijft een stondeken staan.
Luistert, ik zing u een zonnige sage
Dat gij uw ridder ziet gaan
Ik heb een wijs in mijn hoofd enz.
3. Knapen met ronde, oprechte manieren,
Droomers in 't dwingende staal,
'k Zing van uw spelen en bonte banieren,
'k Dicht u een heldenverhaal:
Ik heb een wijs in mijn hoofd enz.
4. Vrouwen, die huist achter simpele deuren,
Waar toch het zonneken schijnt:
Luistert, ik leer u een liedeken neuren,
Als gij uw kindje dodeint
Ik heb een wijs in mijn hoofd enz.
5. Vechters met spade en ploeg in de voren,
Adem en kracht van mijn volk,
Zorgen in 't zoet van uw rijpende koren
Zingen mijn ziel tot een tolk.
Ik heb een wijs in mijn hoofd enz.

48. MAERTJEN, MINNEKEN.

Fijntjes.

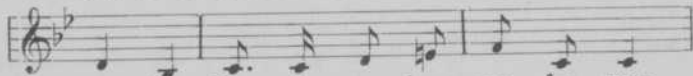
Vroeg 18e eeuwsch.

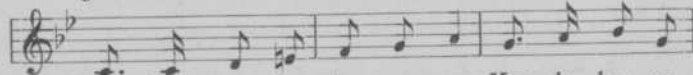
1. Maer-tjen, min - ne - ken, Comt eens bij dat

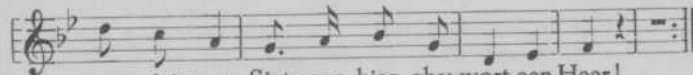
kin - ne - ken, Cleed 'et, reed 'et nim-mer-meer ver-

geet 'et; Hier zijn cous - kens van fat - soen,

Strick-skens voor die cley - ne scoen, Kin - de - ken en

cryt niet meer, Siet eens hier, ghy wort een Heer!

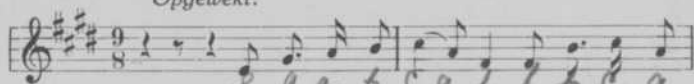
2. Maertjen, minneken,
Comt eens bij dat kinneken,
Cleed 'et, reed 'et,
Nimmermeer vergeet 'et;
Hemdekens met dubbel cant
Craeghkens, befkens alderhant,
Kindeken en crijt niet meer,
Siet eens hier, ghij wort een Heer!

3. Maertjen, minneken,
Comt eens bij dat kinneken,
Cleed 'et, reed 'et,
Nimmermeer vergeet 'et;
Lubbekens soo cierlijck,
Deftigh en manierlijck,
Kindeken en crijt niet meer,
Siet eens hier, ghij wort een Heer!

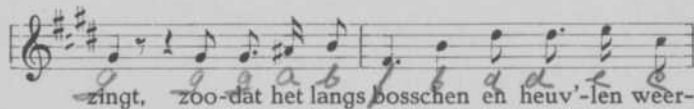
49. NIEUW LEVEN.

H. VAN TUSSENBROEK.

H. VAN TUSSENBROEK.

Opgeweekt.

1. Een vo-gel, een vo-gel, hij ju-belt en

zingt, zoo-dat het langs bosschen en heuv-len weer-

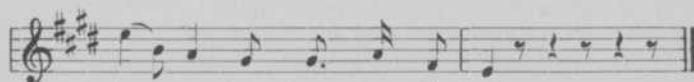

klinkt.

O kon ik hem

vol-gen in vlie-gen-de vlucht en vie-ren de

len-te daar hoog in de lucht.

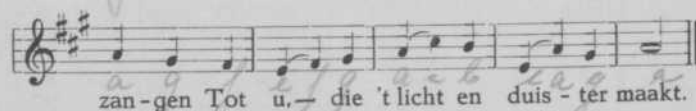
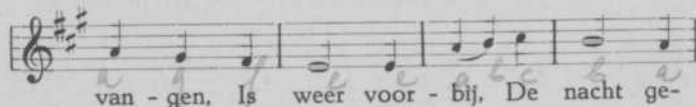
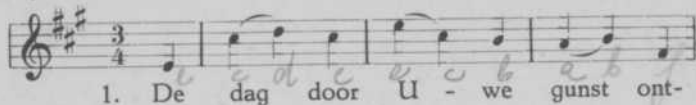
2. De suizende winden, de stroomende vliet,
 Zij fluis'tren en kabb'len tezamen een lied.
 't Is 't lied van de lente vol leven en lust,
 Die 't sluimerende aardrijk heeft wakker gekust.

Overgenomen uit „Meidoorn” met toestemming van de uitgevers
 G. Alsbach & Co. Amsterdam.

50. AVONDLIED.

J. V. D. W.

C. C. SCHOLEFIELD.

2. Die dan, als onze beden zwijgen,
Als hier het daglicht onder duikt,
Weer nieuwe zangen op doet stijgen,
Ginds waar de nieuwe dag ontluikt.
3. Zoodat de dank, U toegezonden,
Op aard nooit onderbroken wordt,
Maar steeds opnieuw door menschenmonden,
Gezongen en gesproken wordt.
4. Eens zal deez' aarde nog getuigen,
Van U, die thans en eeuwig zijt!
Tot al Uw schepselen zich buigen,
Voor Uwe liefd' en majesteit.

51. AVONDLIEDJE.

H. v. D. H.

Andante.

ALFRED STEFFENSEN.

mp

1. Rust mijn hand want de_a - vond komt,

Breek met de dag nu je ban - den. Beid de

mf

a - vond door je rust, Stil mijn be - zi - ge

p

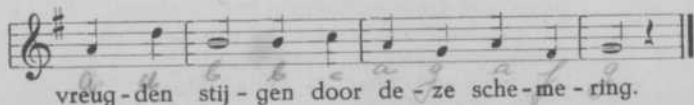
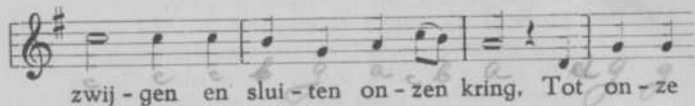
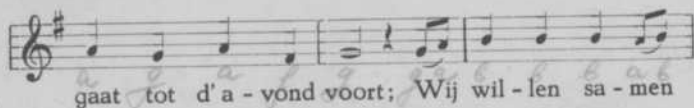
han - den, Rust mijn han - den, de a - vond komt.

2. Stil, mijn lied want de avond komt,
Hoor je de stilte niet komen?
Hel moge klinken 't geluid van den dag,
Nu klinkt het lied als in droomen,
Stil, mijn lied want de_a_vond komt.
3. Stil, mijn hart, want de avond komt,
Komt met teere gedachten.
Al wat hard was, in 't licht van den dag,
Komt de schemering verzachten,
Stil, mijn hart, want de_a_vond komt.

52. LAAT HEEL DE WERELD ZINKEN.

OTTO SALOMON.
Vert. door J. JAC. THOMSON.

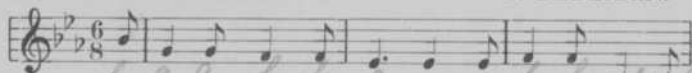
Duitsche melodie
uit 1600.

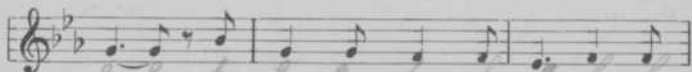
53. DE POORT VAN DEN DAG.

H. VAN DER HEIDE.

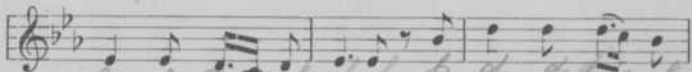
S. DEDEKAIN.

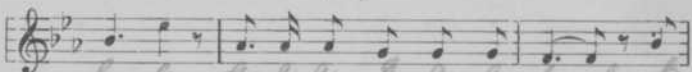
1. Als in het nacht-lijk dui-ster, De we-reld ligt in

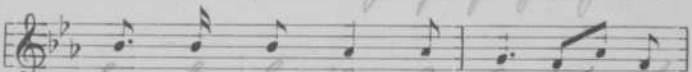
rust, Dan wacht zij tot de zon-ne Haar

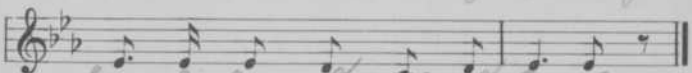
's mor-gens wak-ker kust. De war-me zon-ne-

stra-len Blij als een vriend-lij-ke lach, Die

zul-len als gou-den sleu-tels Dan

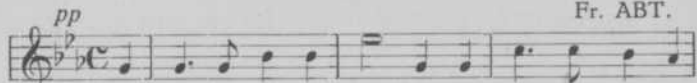

oop'-nen de poort van den dag. —

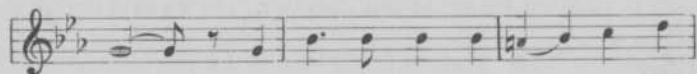
2. Als d'avond zacht komt dalen,
 De vogel staakt zijn zang,
 De bloemen hun blaadjes sluiten,
 Dan duurt de dag niet lang.
 Dan schijnt de heele wereld
 Rood van het avondlicht;
 Dan doen er die roode stralen,
 De poort van den dag weer dicht.

54. DE NACHT.

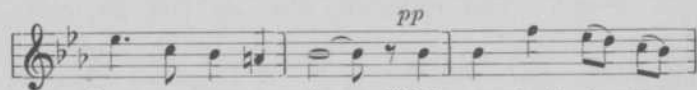
Fr. ABT.

1. Door heel den om-trek mel-den De klok-ken 't uur der

rust; De her-der drijft zijn scha-pen Ter

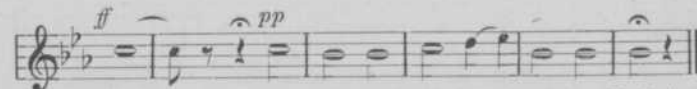
kooi in zoe-ten lust. Welk een plecht-sta-tig

zwij-gen Heerscht in de dich-te twij-gen! Zij

komt in al haar pracht, Zij komt in al haar

pracht, De stil-le Nacht! De stil-le Nacht!

2. Miljoenen starren pralen
 In diamanten gloed,
 En 't maanlicht schenkt der aarde
 Zijn vriendelijksten groet.
 Waarheen 'k mij moog begeven,
 Ik voel u om mij zweven,
 En buig mij voor uw macht,
 O stille nacht! -

55. AVOND.

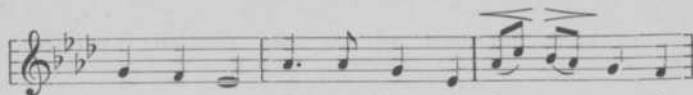
S. ABRAMSZ.

Rustig en zacht.

L. ADR. VAN TETTERODE.

1. Ach-ter gou-den wolk-gor-dij-nen Dook de zon in 't

Wes-ten neer, 't Vo-gel-ken zoekt vlie-gens-moe-de,

't Klein maar vei-lijg nest-je weer. 't Bloempje sluit zijn

tee-der kelk-je, Slechts op zoe-ten slaap be-lust; 't Windje

legt vermoeid zich neder, Heel na-tuur aamt vreë en rust.

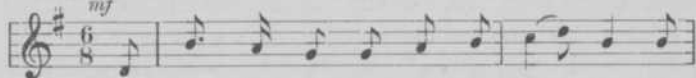
2. Maanlicht hult de sluim'rende aarde
 In zijn zachten tooverglans,
 En een heir van zilv'ren starren
 Tintelt aan den hemeltrans.
 Lieflijke avond, heil'ge stonde,
 Ruste daalt in ons gemoed,
 Als we uw stille vreë genieten,
 Lieflijke avond, wees gegroet!

Overgenomen uit „6 Tweestemmige kinderliederen” van L. Adr. van Tetterode met toestemming van de uitgevers G. Alsbach & Co. Amsterdam.

56. DAAR GINDER AL OVER DE HEIDE.

JOANNES REDDINGIUS.

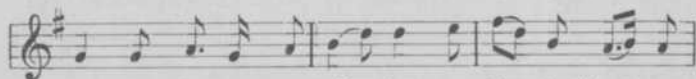
BETSY LEOPOLD.

*Opgewekt.**mf*

Daar gin - der al o - ver de hei - de, daar

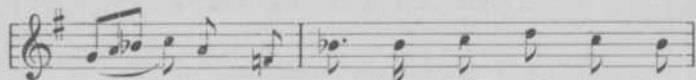
ging ik te mor - gen een gang. Mijn

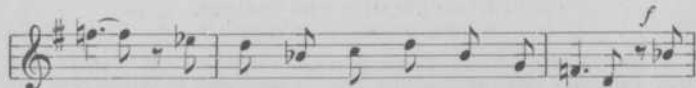
voe - ten lie - pen zoo blij - de, zoo blij - de klonk mijn

zang. Door - zich - ti - ge wol - ken, ze

gle - den en we - ken al wij - der en

wijd, al schoonheid om - hoog en be - ne - den, al

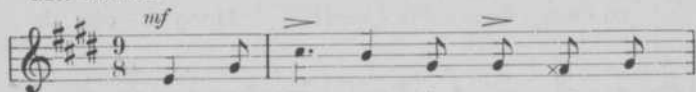
zo - mer - heer - lijk - heid! Hoog - o - pen de
 lucht met het gou - den ge - we - mel van zon - ne - licht
 fijn, — en rus - tig de wach - ten - de wou - den en
 licht het har - te mijn. Daar gin - der al o - ver de
 hei - de was weel - de van le - ven en
 lach, — — mijn oo - gen ke - ken zoo
 blij - de, dank, dank voor de - zen dag!

Overgenomen uit „3 liederen“ van Betsy Leopold met toestemming van de uitgevers G. Alsbach & Co. Amsterdam.

57a. DE HEI.

G. H. PRIEM.

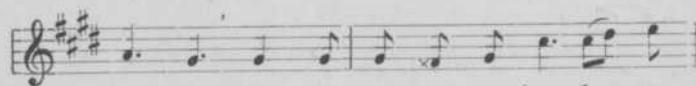
D. SMINK.

Met warmte.

1. O de brui - ne, de geu - ri - ge,

zon - ni - ge hei, In een lijst van groe - ne

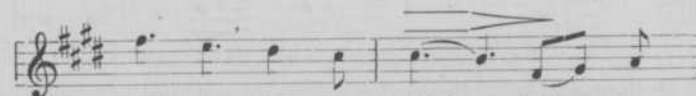
bos-schen! Waar de een - za - me her - der zijn

kud - de hoedt, In de mor - gen - schaûw, in den

a - vond - gloed! O de hei, de pur - per

ros - se, O de hei, ja, mijn

mf
 hei, O de hei, de pur - per-
 ros - se, O de hei, ja mijn hei.

2.

O de bruine, de geurige, zonnige hei,
 En de bosschen vol gezangen,
 Waar de koekoek roept, waar de wachtel slaat
 Van den morgen vroeg tot den avond laat.
 Hoe kan ik er naar verlangen.
 O, de hei, ja, mijn hei.

3.

Een dolende zonnestraal speelt in mijn raam
 En een eenzaam muschje kwettert,
 Maar 't is kinderspel bij mijn bruine hei,
 Waar het bosch weergalmt van blij gerei,
 Ieder keeltje schalt en schettert.
 O, de hei, ja, mijn hei.

576. DE HEI.

G. H. PRIEM.

JOS. VRANKEN.

Opgewekt.

1. O, de brui-ne, de geu-ri-ge, zon-ni-ge hei In een

lijst van groe-ne bos-schen, Waar de een-za-me her-der zijn

kud-de hoedt. In de mor-genschauw, In den avondgloed. O, de

hei, de pur-per-ros-se, O, de hei, ja, mijn hei!

2. O de bruine, de geurige, zonnige hei,
 En de bosschen vol gezangen,
 Waar de koekoek roept, waar de wachtel slaat
 Van den morgen vroeg tot den avond laat.
 Hoe kan ik er naar verlangen.
 O de hei, ja mijn hei!
3. Een dolende zonnestraal speelt in mijn raam
 En een eenzaam muschje kwettert,
 Maar 't is kinderspel bij mijn bruine hei,
 Waar het bosch weergalmt van het blij gerei,
 Ieder keeltje schalt en schettert.
 O, de hei, ja mijn hei!

Uit: van Hees en van Herwaarden „Lentezangen“, J. B. Wolters
 Groningen—den Haag.

58. NU WEER DE HERFST.

MARTIEN BEVERSLUIS.

S. STRUIK-DIJK.

1. Nu weer de herfst, nu weer de tijd, Om
 heel je dol - le dar - tel - - heid In
 lie-d'ren uit te schal-len. Nu komt weer
 traag - zaam blad na blad, Ver - schrom - peld
 bij het vocht - tig pad, met rits - ling ne - der -
 neuriën.
 val - len. a b c e a l c d

2. En wordt weer alles goud en ros,
 En hangt weer heel het vlammend bosch,
 Vol schaterende kleuren,
 Van geel en rood en bleek en bont,
 Omhoog en langs den zachten grond,
 En ov'ral stijgen geuren.

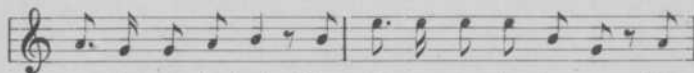
59. HERFSTLIED.

MARIE W. VOS.

S. STRUIK—DIJK.

1. Het ou - de, dol - le ja - gen, Het
 storm - wind schudt de vruch - ten, Bal -
 wol - ken en de waat' - ren Zijn

ou - de wil - de lied, Dat rukt weer aan de da - gen En
 da - dig in mijn schoot, Weer viert aan d'a - vondluch - ten De
 wild en rei - zen ver, Der wil - de een - den snaat' ren Gaat

ik, ik mijd het niet. 2. De
 zo - mer schoonen dood. 3. De vóór de mor - gen - ster. 4. Ik

wou als wolk en vo - gel Mij ge - ven aan den drang, En

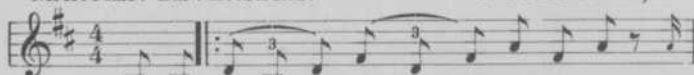

op ge - spre - de vlo - gel' Heen zei - len naar ver - lang.

60. SNEEUWSTORM.

MARTIEN BEVERSLUIS.

S. STRUIK—DIJK.

1. Op de vlie - gen - de vaart van den Oos - ten - wind,
 weer - licht schiet de scher - pe wind,

Trekt als een stom ge-weld, Bij drom-men en wol - ken
De da-ken o - ver neer. En vol - le ben - den

dicht bevracht, Een woe - lig snel - len - de wil - de
stor-men rond, De fij - ne sneeuw trekt langs den

jacht, Van vlok - ken o - ver 't veld. 2. Als
grond, Te saam...en ver-waai - erd

weer. 3. En heel de we - reld zinkt in licht. Niets

spreekt meer, slechts een we-mel, Van vlok - ken, vlok - ken

niets dan dit! De lucht is als de aar - de wit! De

aar - de is he - mel!

61. IJS.

J. J. JUURSEMA.

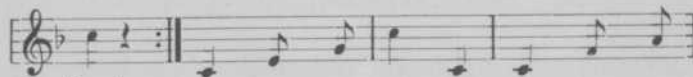
LEO MENS.

Opgewekt en vast in de maat.

1. Ijs op het wa-ter, Vuur in 't ge-moed,
2. Voort langs de ba-nen, Spie - - gel-glad.

- Zwe-ven op schaat-sen Tin-te-lend
Voort langs de vel-den In sneeuw ge-

- bloed. 3. Voort langs de bos-schen, Zwart op sneeuw-
vat.

- wit. Houdt u bij kracht tot het eind van de rit.

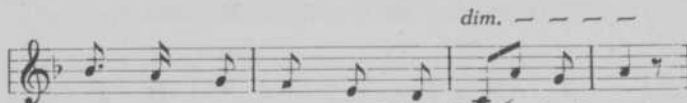
4. Forsch u - we stre - ken, Krach - tig uw zet,

- Zwie - rig het zwaai - en, Sier - lijk en net.

Langzamer.

5. Kleurt dan d' a - vond Het sneeuw-veld rood,

Keert dan maar moe - de Waar 't rust - bed noodt,

Keert dan maar moe - de Waar 't rust - bed noodt.

6. Voort! langs de ba - nen, Spie - gel - glad,
7. Ijs op het wa - ter, Vuur in 't ge-moed,Voort langs de vel - den In sneeuw ge-
Zwe - ven op schaat - sen

vat. Geeft tint' - lend bloed.

Uit: van Hees en van Herwaarden „Lentezangen”, J. B. Wolters,
Groningen — den Haag.

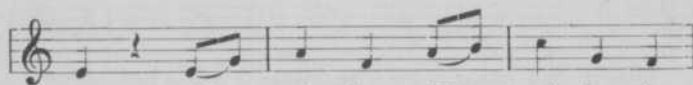
62. WAT DE SNEEUWVLOKKEN ZINGEN.

F. DE CLERCQ—ZUBLI.

S. STRUIK—DIJK.

1. Wij vlok - jes, Met rok - jes, Als dons - jes zoo

zacht, Wij al - len, We val - len In

Fine.

don - ke - ren nacht. We dek - ken De hek - ken, De

hui - zen, de haag. We hupp' - len En

Herhalen eerste deel tot fine.

drupp' - len Uit de wol - ken om - laag.

2. We stuiven
 Als duiven
 Op vleugels van zij!
 We weven
 En geven
 De aarde een spreij.
 We dansen
 En glanzen
 Zoolang we bestaan,
 En zingend
 En springend
 Wordt d'arbeid gedaan!

63. OP KERSTDAG.

RENÉ DE CLERCQ.

WILLEM GALESLOOT.

1. Het klinkt e klee klee kloks-ke Te nacht, te

nacht. Het vliegt e wit wit vloks-ke, Zoo

zacht, zoo zacht. En men-schen gaan, en

man - tels gaan; Met lap - pen en met

kap - pen aan. A - des - te! A - des - te!

2. De kandeleers en keerskens,

Zien vroom, zien vroom.

Op 't kindeke van tweerskes,

Op stroo, op stroo;

En nauw'lijks terdt die nader terdt.

Dat 't kindeke niet wakker werd.

Adeste! Adeste!

3. Geen andere geruchtjes,

Hoe klein, hoe klein,

Dan asemkes en zachtjes,

Alleen, alleen.

Tot hel getaald en hoog getaald,

Een stemmeke uit den hemel daalt.

Adeste! Adeste!

64. KERSTKLOKKEN.

D. A. VORSTER.

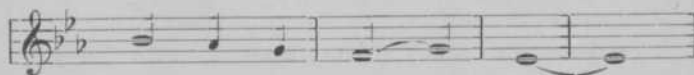
S. STRUIK—DIJK.

1. Kerst-klok-ken lui - den de we - reld rond,

Dat al - len volk' - ren wordt ver - kond:

Op aar - de vre - - - de. — —

Gij zult niet lan - ger het hard me - taal,

Het brons en't ij - zer en't blin - kend

staal, Tot waap' - nen sme - den.

2.

Kerstklokken luiden den morgen in,
 Lentewind suizelt, een nieuw begin
 door oude tijden;
 Niet langer zult gij den roep weerstaan:
 Gij zult van wapprende oorlogsvaan
 de aard' bevrijden.

3.

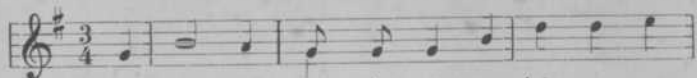
Kerstklokken luiden, de wereld wacht,
 't Goddelijk kind, geboren te nacht
 bij schamel teeken;
 Eens groeit zijn leven zoo schoon en groot,
 Eens zal 't den donkeren oorlogsnood
 machtig verbreken.

4.

Kerstklokken luiden: houd d'adem in,
 Dat gij zult grijpen den diepen zin.
 En strijden weder,
 En stralen weder van moed en kracht,
 En rusten nimmer, eer 't is volbracht:
 de wapens neder.

65. DE NEDERIGE GEBOORTE.

Oud Nederlandsch.

1. Daar is een kin - de - tje ge - bo - ren op

d' aard', Daar is een kin - de - tje ge - bo - ren op

d' aard': 't Kwam op de aar - de voor ons al - le - gaar,

't Kwam op de aar - de voor ons al - le - gaar.

2. 't Kwam op de aarde en 't had er geen huis, *(bis)*
't Kwam op de aarde en 't droeg al zijn kruis. *(bis)*
3. Er is een kindetje geboren in 't strooi,
't Lag in een krebbetje gedekt met hooi.
4. 't Had twee schoon oogjes, zoo zwart als laget, ¹⁾
Twee bleuzende kaakjes, dat stond hem zoo net.
5. 't Keek naar zijn moeder en 't lachte zoo snel,
't Kende de liefde zijns moeders zoo wel.
6. 't Kwam op de aarde voor ons allegaar,
En 't wenscht ons een zalig nieuwe jaar.

1) Git.

